

ANNO DOMINI DCLI.

CONSTANTIUS,

ALBIGENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Ex Gallia Christiana, tom. I.)

Constantius interfuit concilio Rhemensi sub San- A ex Chronico episcoporum Albigenſium, tom. VII
natio, anno 625, ex Flodoardi Hiſtoria. Scripſit De- Spicilegii. Sub ejus episcopatu inchoatum eſt Ca-
ſiderio episcopo Cadurceniſi. ſtrene cœnobium, cujus primus abbas fuit Robertus.

Vixit Constantius ſaltem uſque ad annum 647,

EPISTOLA CONSTANTII ALBIGENSIS EPISCOPI AD SANCTUM DESIDERIUM.

(Vide lib. II Epist. inter Opera ſancti Deſiderii, hujus tomi col. 258.)

ANNO DOMINI DCLI.

SANCTUS ABBO,

METENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Ex Gallia Christiana, tom. XIII.)

Sedit Abbo annos decem, mensem unum et dies B Clementis, in parœciam erectam fuiſſe. Cum strenue
vnginti ſex, ut codex ſancti Symphoriani Metenſis gubernasset, ex hac vita migravit, juxta Cointim
a Marco Antonio Dominicy in Anſberti familia redi- anno 707. Recentioris vero hiſtoriæ Metenſis ſcripto-
viva publicatus teſtatur. Compertum habemus ex res ejus obitum notant anno 700, 15 Aprilis, quo die
charta Herimanni episcopi data an. 1090, ab illo ſic celebratur in martyrologio cathedralis : XVII
ſancto præſule eccleſiam ſancti Joannis Baptiſtæ Kal. Maii Metis ſancti Abbonis episcopi.
pendentem ab abbacia ſancti Felicis, hodie ſancti

EPISTOLA SANCTI ABBONIS AD SANCTUM DESIDERIUM.

(Vide lib. II Epistol. inter Opera ſancti Deſiderii, hujusce tomi col. 262.)

Si Gallie Christiane credendum, Abbo ille ergo alter ad alterum ſcribere potuerit, res eſt ex-
oriente octavo ſæculo rebus humanis, poſt decem plicatu difficilis. Forſitan Caniſius abbonem Godoni,
annorum episcopatum, ereptus eſt; Deſiderius vero, Deſiderii cœvo, errore nominis, ſubſtituerit. Hanc
anno Domini 650, quadraginta videlicet annis ante- litem eruditis judicandam relinquimus. EDIT.
quam ſedem Metenſem Abbo conſcenderet. Quomodo

ANNO DOMINI DCLI.

SANCTUS DESIDERIUS,

CADURCENSIS EPISCOPUS,

ET HERCHENEFREDA MATER EJUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Ex Gallia Christiana, tom. I.)

Sanctus Deſiderius Obrege [Albige] natus ex nobili magistratus, et Ruſticum, qui in episcopatu Cadur-
genere, patre Salvio, matre Herchenefreda, fratres ceniſi fratrem ſuum præceſſit. Deſiderius vero qui
illuſtres habuit Siagrium qui ampliſſimos geſſit in bonis litteris apprime fuerat eruditus, adhuc ado-

loccens thesaurarii regis (Clotarii II) officio defunctus est; quo in munere magnam prudentiæ, æquitatis ac integritatis laudem consecutus est. Neque vero rerum temporalium sollicitudo, studium colendæ virtutis ac pietatis in eo vel leviter imminuit. Mortuo fratre Rustico Cadurcorum episcopo, cujus eadem a. an. 629 referunt Cointius et Mabillon, Dagobertus rex, filius Clotarii II, scripsit ad sanctum Sulpicium Bituricensem episcopum de subrogando in locum Rustici Desiderio ejus fratre. Præterea præceptum direxit « ad episcopos, duces cunctumque populum Galliarum, » ea de re, ut doceret, Desiderium, etsi adhuc laicum, ob « angelicos mores et sacerdotalem conversationem » non esse ab episcopatu arcendum tanquam neophytum, maxime cum accessisset « civium abbatumque Cadurcorum » consensus. Jam vero quanta sollicitudine commissi sibi gregis custodiæ invigilarit ejusque saluti prospexerit, non est facile dicere. Monastici ordinis propagationi studuit, in primis sancti Amantii vetus monasterium non longe ab urbe denuo magnis sumptibus ædificavit, et prædiis dotavit; ad cujus dedicationem invitavit plurimos episcopos, in his Paulum Verdunensem, ut probat Desiderii ad eum epistola. Cum anno sui episcopatus 23, profectus esset Desiderius ad « Albiense territorium paternæ possessionis » invisendum, ibi in natali solo ad cælestem patriam evolavit, condito prius testamento, quo ecclesiæ suæ « quidquid ex parentum successione, quidquid regio munere, quidquid propria comparatione adquisisset, » contulit. Eum obiisse xvii Kalendas Decembris in confesso est apud omnes pene scriptores. De anno vero mortis disceptatur. Annum hunc

A fuisse 654 docet Mabillonius, *Analectorum* tom. III (Pag. 532). Carolus Cointius vero anno 649; Guillelmus Cave in *Historia litteraria*, an. 652; scriptor *Vitæ sancti Desiderii* ait, c. 19, eum profectum esse ad Albiense territorium visitandum an. 17 Sigeberti regis, et sui pontificatus 23. Paulo post vero cum obiisse, ex rerum serie intelligitur. Emendat autem hunc scriptorem Cointius, et vult annum 17 Sigeberti non anno 23 episcopatus Desiderii, sed 21 esse illigandum. Nobis sufficiat varias indicasse sententias, in quibus excutiendis diu immorari non licet. Ex his tamen quæ supra præmisimus agendo de Rustico, ubi ostendimus anno 650 inchoato sanctum Desiderium factum esse episcopum, liquet annum 652, fuisse vigesimum tertium ejus episcopatus, B quo sanctus præsul profectus est ad territorium Albiense; paulo post vero migravit ad superos; hoc est, vel anno eodem 652, vel 653 ineunte. Corpus ipsius ad ecclesiam ejus munificentia prius insigni opificio constructam, scilicet, sancti Amantii delatum, ibidem multis fulsit miraculis. Vita ejus duobus comprehensa libris edita est primum in *Gallia Christiana*, an. 1656, quam ad hagiographos amandam censuimus. Scripsit varias epistolas ad amicos Sulpicium Bituricensem episcopum, Dadonem seu Audoenum Rothomagensem, Paulum Verdun., etc. quæ apud Canisium, *Antiq. Lect.*, tom. V, habentur, et in bibliotheca Patrum, tom. VIII. Ibidem editæ sunt libro altero variorum ad illum epistolæ. Inter Usserii epistolas Hibernicas una exstat, scilicet, decima, quæ est sancti Galli ad sanctum Desiderium.

VITA SANCTI DESIDERII,

CADURCENSIS EPISCOPI ET CONFESSORIS.

[Ex ms. exemplari V. C. Antonii de Vyon domini d'Heronvâl, in suprema regiarum rationum curia auditoris doctissimi etque humanissimi.]

CAPUT PRIMUM.

Igitur Desiderius Cadurcensis episcopus Obrege Galliarum oppido oriundus fuit. Hæc itaque civitas in extremis pene Galliarum finibus sita; regionibus quippe Aquitaniarum extrema, habens a meridie provinciam Narbonensium. In hac ergo parentibus honestissimis, et apud Gallicas familias præ cæteris generositate ornatis, Desiderius exortus est. Pater ejus Christianissimus, vocabulo Salvius, mater vero ejusdem honesta, Marchenefreda dicta est; fratres autem ejus, Rusticus et Siagrius, eum duobus sororibus aderant: quarum una Selina, alia vero dicebatur Avita: e quibus Rusticus a primis pubertatis annis clericus factus, archidiaconatus officium in urbe Rutena et abbatix, sub Lothario rege administravit; ad ultimum pontificatus dignitatem in Cadorena urbe emeruit. Siagrius, post diutina palatii Francorum ministeria et familiaria Lotharii regis contubernia, comitatus dignitatem apud Albige ges-

sit, nec non et apud Massiliam judicariam potestatem diu exercuit.

Desiderius vero summa parentum cura enutritus, litterarum studiis ad plenum eruditus est: quorum diligentia nactus est, post litterarum insignia studia, Gallicarumque eloquentiam (quæ vel florentissima sunt, vel eximia, contubernii regalis adductis inde dignitatibus), ac deinde legum Romanarum indagationi studuit, ut ubertatem eloquii Gallicani nitoremque gravitas sermonis Romana temperaret.

CAPUT II.

Eo autem tempore Teudebertum regem jam interemptum, Teudericum æque defunctum; Brunehildem quoque quorundam equorum pedibus irretitam, ac male discerptam audivit. Lotharius autem pater inclyti Dagoberti monarchiam regni solus tenebat, a quo tres germani, id est Rusticus, Siagrius, et Desiderius, florentissime enutriti, summis dignitatibus præditi sunt. Rusticus (ut præfati sumus) abbatiam